

fremlægges dokumentation for, at prisen er lavere for et tilsvarende samtrafikprodukt i en tilsvarende dansk eller udenlandsk aftale om samtrafik.

Det skal understreges, at der med bedste praksis prisfastsættelsesmetoderne – trods sammenfaldende ordlyd – ikke er tale om en anvendelse af den metode, som Kommissionen omtaler i sin henstilling om samtrafiktakster, idet sidstnævnte tager udgangspunkt i sammenligninger af et snævert antal samtrafikprodukter i 3 lande, der alene bruges til offentliggørelse af bedste praksis og ikke forudsættes anvendt til konkret prisfastsættelse af samtrafikprodukter.

Anvendelse af de i stk. 1, nr. 2, nævnte bedste praksis metoder indeholder i medfør af stk. 3 to forskellige metoder for, hvordan den samlede pris for et samtrafikprodukt kan nedsættes. Enten kan den samlede pris for et samtrafikprodukt nedsættes, således at prisen maksimalt udgør prisen for et tilsvarende samtrafikprodukt i én tilsvarende dansk eller udenlandsk aftale om samtrafik, jf. stk. 3, nr. 1, eller den samlede pris for et samtrafikprodukt kan nedsættes, således at prisen maksimalt udgør den gennemsnitlige pris for tilsvarende samtrafikprodukter i tre tilsvarende danske eller udenlandske aftaler om samtrafik, jf. stk. 3, nr. 2.

Som det fremgår af bestemmelsen, bygger metoden i nr. 1, som er ny, på en sammenligning med korrektion for dokumenterede, væsentlige produkt- eller landerelaterede forskelle, mens metoden i nr. 2, som er en videreførelse af den gældende regulering, bygger på en sammenligning, hvor der alene korrigeres for dokumenterede, væsentlige produktrelaterede forskelle.

De nævnte korrektioner er nødvendige, fordi det ikke kan forventes, at der vil være tale om at sammenholde fuldstændig identiske aftaler. Forskningsministeren fastsætter, jf. bemærkningerne til stk. 6, således nærmere regler om indholdet af disse prisfastsættelsesmetoder, herunder om rammerne for korrektion, dvs. blandt andet de elementer af skøn, der indgår i Telestyrelsens anvendelse af bedste praksis metoderne.

Ved anvendelse af den i nr. 1 beskrevne metode skal der som nævnt foretages såvel produkt- som landerelaterede korrektioner, mens der ved anvendelse af metoden efter nr. 2 alene foretages produktrelaterede korrektioner. At der som udgangspunkt foretages færre korrektioner efter metoden i henhold til nr. 2 er begrundet i det forhold, at metoden bygger på sammenligning med en flerhed af lande – 3 lande – hvilket i almindelighed vil betyde, at individuelle dokumenterede, væsentlige landeforskelle udlignes, så de ikke får afgørende indflydelse på den endelige pris. Metoden i nr. 2 er på trods af en ændret affattelse en uæn-

dret videreførelse af den gældende bedste praksis prisfastsættelsesmetode, og den praksis der er fastlagt gennem Telestyrelsens og Teleklagenævnets hidtidige afgørelsesvirksomhed ved anvendelse af bedste praksis bestemmelsen i den gældende samtrafiklov, vil således fortsat være gældende for denne metodes anvendelsesmuligheder.

Det vil fremgå af forskningsministerens bekendtgørelse udstedt i medfør af stk. 6, at udgangspunktet ved anvendelse af bedste praksis metoderne er, at der under hensyntagen til ovennævnte skal korrigeres for alle væsentlige, dokumenterede forskelle, men at Telestyrelsen dog har adgang til at

- 1) afvise korrektioner, som Telestyrelsen på grundlag af det fremlagte materiale vurderer vil være af bagatelagtig betydning for den pågældende prisfastsættelse,
- 2) afvise korrektioner, som er indeholdt i allerede foretagne eller alternative korrektioner, således at det sikres, at der ikke korrigeres flere gange for samme forskel, og
- 3) afvise korrektioner, som er i modstrid med et af formålene med prisreguleringen af samtrafikprodukterne, nemlig at sikre at samtrafikpriserne ikke belastes af utidssvarende teknik, fejlinvesteringer, ineffektiv drift m.v. Der kan således ikke foretages korrektioner med henvisning til ineffektivitet og/eller forældet teknologi hos den danske udbyder, sammenholdt med den udenlandske udbyder, der sammenlignes med.

Dokumentation for prisniveau og øvrige forhold i relation til samtrafikprodukter og –aftaler i de lande, der sammenlignes med, forudsættes fremlagt af den samtrafikberettigede part, eller indhentet af Telestyrelsen som led i en egen-drift afgørelse. Dokumentation for væsentlige forskelle, som kræver korrektion, vil derimod i en række situationer primært alene kunne udarbejdes og fremlægges af den samtrafikforpligtede part, som det dermed også påhviler at oplyse om korrektioner og at fremlægge dokumentation herfor, jf. dog også Telestyrelsens generelle forpligtelse til, eksempelvis gennem partshøring (herunder eventuelt flere på hinanden følgende gensidige partshøringer), at søge sagen bedst muligt oplyst. Ovennævnte korrektioner skal som nævnt foretages generelt på grundlag af fremlagt og indhentet dokumentation samt foretagne beregninger, men Telestyrelsen har, i det omfang det ikke er muligt at opstille et præcist dokumentationsgrundlag for den påkrævede korrektion, adgang til skønsmæssigt at fastsætte omfanget af denne.

Med udgangspunkt i ovenstående principper skal der blandt andet, hvor der kan identificeres væsentlige